

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
I la setmana que ve:
Francesc Torradeflot: música social

Estils

MEMÒRIA DELS CONVENTS
En el llibre *Oficis de convent. El dia a dia dels frares no clergues*, Hug Llàcer explica la quotidianitat de la vida conventual.

La cantant Lidia Pujol durant un concert en el monestir de Sant Pere de Casserres, a Osona. MARC JAVIERRE KOHAN

Lidia Pujol, camí de llum

La cantant recopila en un llibre-disc els anys d'espectacles en espais emblemàtics de Catalunya

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Bressolar i sacsejar. Moviments cíclics, d'aparença contradictòria, però que queden integrats quan es fan des d'una mateixa mirada, des d'un mateix lloc: l'amor. Amor directe, transversal, amor i prou. El filòsof Joan-Carles Mèlich diu que els éssers humans som éssers necessitats de consol ("ser finits significa que som mortals, és cert, però també que som fràgils, que en qualsevol moment podem trencar-nos i, per això, des de l'inici, des de la nostra arribada al món, necessitem el consol i de la companyia dels altres"). Aquest consol es manifesta des dels primers dies, si som afortunats, per cançons de bressol que adormen pors i dolors i que ens ajuden a retrobar la confiança. A mesura que creixem, aquestes cançons s'obliden, es rebutgen, iniciem un camí propi sovint marcat per l'oblit de l'amor.

Un camí que pot implicar rebel·lia, inevitable rebel·lia -fins i tot rebuigvers un amor que traspua bellesa, que ens crida a rebre, a donar i a venerar el vincle essencial d'unió. Necessitem ser sacsejats quan hem oblidat el vincle, quan, adormits, deixem de reaccionar davant d'injustícies, quan conformem aparença i fons, quan temem ser titllats d'il·luminats si anem cap a la llum. Però un sacseig que no ve acompanyat de consol esdevé neguit, indignació permanent, ira desaforada cap enfora i també cap endins, de la ma-

teixa manera que un consol que sigui anestesiant només propiciarà miratges, aïllament, bombolles que esclataran tard o d'hora. Així que bressol i sacseig no es poden dissociar quan anem endins sense deixar de mirar enfora, quan anem enfora sense deixar de mirar endins. Aquest àmbit d'acció, fent ús de la limitació del llenguatge, el podem anomenar religiós o espiritual, entès no com un marc excloent i exclusiu, sinó aquell espai on cultivar el vincle on amor i bellesa no existeixen sense justícia ni autodeterminació. De nou Mèlich: "El fet religiós no és només un sentiment de temença o tremolor, sinó de confiança en l'impossible. El fet religiós és el desig de l'impossible que, contra tota lògica, creiem en el seu advent".

Esperit lliure

Per la finestra del 4x4 més cotxes, persones a les voreres fen i desfont, ciutat de mig matí. A dins, ressona una cançó que bressola i sacseja. Qui la canta és la mateixa dona que condueix el cotxe; aprofita els semàfors en vermell per explicar aspectes de la seva vida, de la seva obra, del seu amor que no és seu. No és habitual sentir en una mateixa frase invocar a Teresa de Jesús i a La Polla Records, però la Lidia Pujol no només ho fa de manera natural, sinó que si algú no coneagués aquests dos referents, podria pensar que formen part d'un mateix ordre místic. Per què no? Com les seves cançons, la conversa també va plegada de cites disperses que teixeixen fils d'esperança. "En sentir-la recitar un text de Llull, de Ru-

Filosofia
Segons el filòsof Joan-Carles Mèlich, som éssers necessitats de consol

Inspiració
Teresa de Jesús i La Polla Records són dos referents de la cantant Lidia Pujol

mi o de Teresa de Jesús, hom es pregunta: d'on l'ha tret? Perquè es reconeix, però no s'identifica. Què ha fet per tal de fer-ne esclatar el sentit, per amorosir-lo sense violar-lo? En qualsevol text que interpreta, deixa petjada, de vegades imperceptible, de vegades embrollada de versos i paraules", explica l'escriptora i filòloga Laia de Ahumada en un dels escrits que configuren el llibre-disc *Iter Luminis. Un camí orientat* (Satélite K) que Lidia Pujol presenta aquests dies. Un treball que recull l'experiència vital que ha suposat la construcció d'una consciència personal en tres etapes simbòliques, representades pels tres espectacles que ha anat presentant en els darrers anys per esglésies i monestirs de Catalunya: *La Cerimònia de la llum*, *Camí d'identitat i Treballs i plaers d'amor*.

Si: per bressolar i sacsejar no només cal voluntat, també el do de saber convocar, de fer-se partícip de l'altre, sense imposició. La seducció de la Lidia es fa palesa quan són centenars i centenars les persones que arreu del territori han acudit a la seva crida. Implicació del públic, però també d'entitats, col·lectius i institucions que d'una manera o altra estan relacionades amb els seus espectacles que van més enllà d'una posada en escena. Com continua explicant Laia de Ahumada, "abans eren els reis i els nobles els qui exercien el mecenatge de trobadors i joglars. Ara és la joglaressa Pujol la que fa visible i acompanya entitats socials que practiquen una economia solidària". El llibre-disc és una mostra d'aquesta implicació col·lecti-

va, i també ho vol ser la seva presentació, que s'inicia el dilluns 15 a la Basílica de Santa Maria del Pi (Barcelona) i on algunes d'aquestes entitats exposaran els seus serveis i productes a l'entrada. La gira que comença, i que principalment ocuparà els mesos d'estiu, la portarà a indrets tan especials com els monestirs de Sant Benet de Montserrat, Sant Pere de Graudescales, Sant Pere de Casserres i Sant Jaume de Frontanyà, l'església del Tura d'Olot, els castells de Ribelles i de Sant Martí de Sarroca o l'ermita de Sant Salvador del Coll de l'Aguda.

Defensar la diversitat

Al cotxe, melodies i illetanies àrabs, jueves, catalanes o napolitanes es van entrellaçant amb els comentaris de la Lidia. "La coherència del repertori, per molt divers que sigui, la dona aquesta infinita necessitat de relació amb la diversitat, i no pas un discurs intel·lectual o d'estil... Una experiència que no puc contenir, que vessa a través de la música, la paraula i la imatge" explica. Aquest llibre-disc n'és el resultat. De fons, però ben present, el cant a l'oració musulmana recitat per Mohamed Ayoub se sincronitza amb la composició *Mariam matrem* del Llibre vermell de Montserrat. Somriu, pendent del trànsit. Un cop aparcat, amb les portes encara tancades, aprofita el silenci per posar un altre tema, la versió del *Pais petit* amb el solo de violí de Mohamed Soulimane. Tots callem, agraïts d'aquest bressol que sacseja. Per uns minuts l'interior del cotxe també ha esdevingut temple. —

OPINIÓ

La disfressa dels sentiments

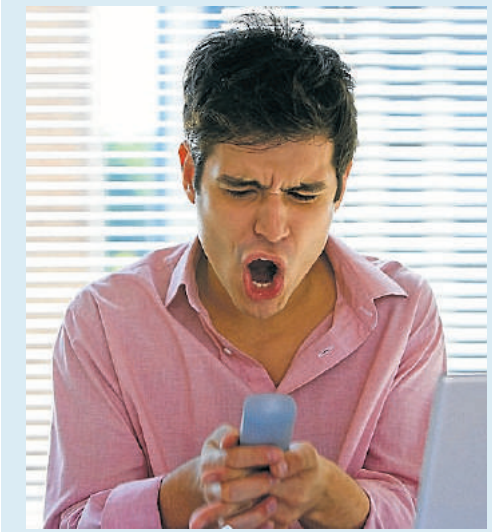
FLAVIA COMPANYY
ESCRITORA

Ara fa uns dies vaig veure que un noi estava a punt de travessar un carrer. El semàfor per a vianants tenia la llum verda intermitent, però quan el noi va arribar a mig carrer, es va posar vermell. Just aleshores va venir un cotxe per la dreta que va estar a punt d'atropellar-lo. Conduïa una noia.

La noia va frenar a temps, el noi es va aturar a temps. Aleshores, van començar a insultar-se. A la noia no se la sentia, però se la veia gesticular i obrir la boca. No havia obert la finestra ni la porta. El noi cridava una mica. Tots dos van haver d'abandonar la discussió quan alguns altres cotxes van tocar el clàxon. Molestaven, allà al mig, i ja no hi havia res més a dir.

El noi va tornar a la voravia i es va situar al meu costat. Repetia: "Però estava verd, estava verd". Aleshores li vaig posar una mà a l'espatlla i li vaig dir: "És cert, estava verd, però just quan travesaves s'ha posat vermell". Em va mirar i em va dir: "Però estava verd, oi?". "Sí que l'estava". Llavors va comentar: "Però la noia m'ha insultat". Li vaig dir: "Perquè s'ha espantat. Però ho heu fet molt bé. No ha passat res irreparable". Aleshores, compungit, em va dir: "Jo també l'he insultada. L'he lliat". Li vaig somriure abans de dir-li: "És que tu també t'has espantat. Si haguéssiu tingut uns minuts més, tots dos us hauríeu abraçat. Us heu espantat molt, per això us cridàveu, però també estàveu contents perquè no ha passat res greu". Vaig pensar que havien disfressat el sentiment de la por amb l'emoció de la ira.

El noi em va mirar als ulls i em va dir, abans de travessar en verd el semàfor: "Tens tota la raó. Moltes gràcies, t'ho dic de debò, moltes gràcies". I encara des de l'altre costat de la voravia es va girar i va aixecar el dit polze amb un gran somriure. Jo, entretinguda amb l'escena, vaig haver d'esperar un altre semàfor per travessar.

GETTY

Gent

TEXT:
XXXXXXXXXXXXXX

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tinci-

dunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl. Maecenas suscipit feugiat lli, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandit noe sIn sit amet ris velit. Nulla ac dolor magna, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean vel diam est, non sodales neque. Fusce sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimen. —